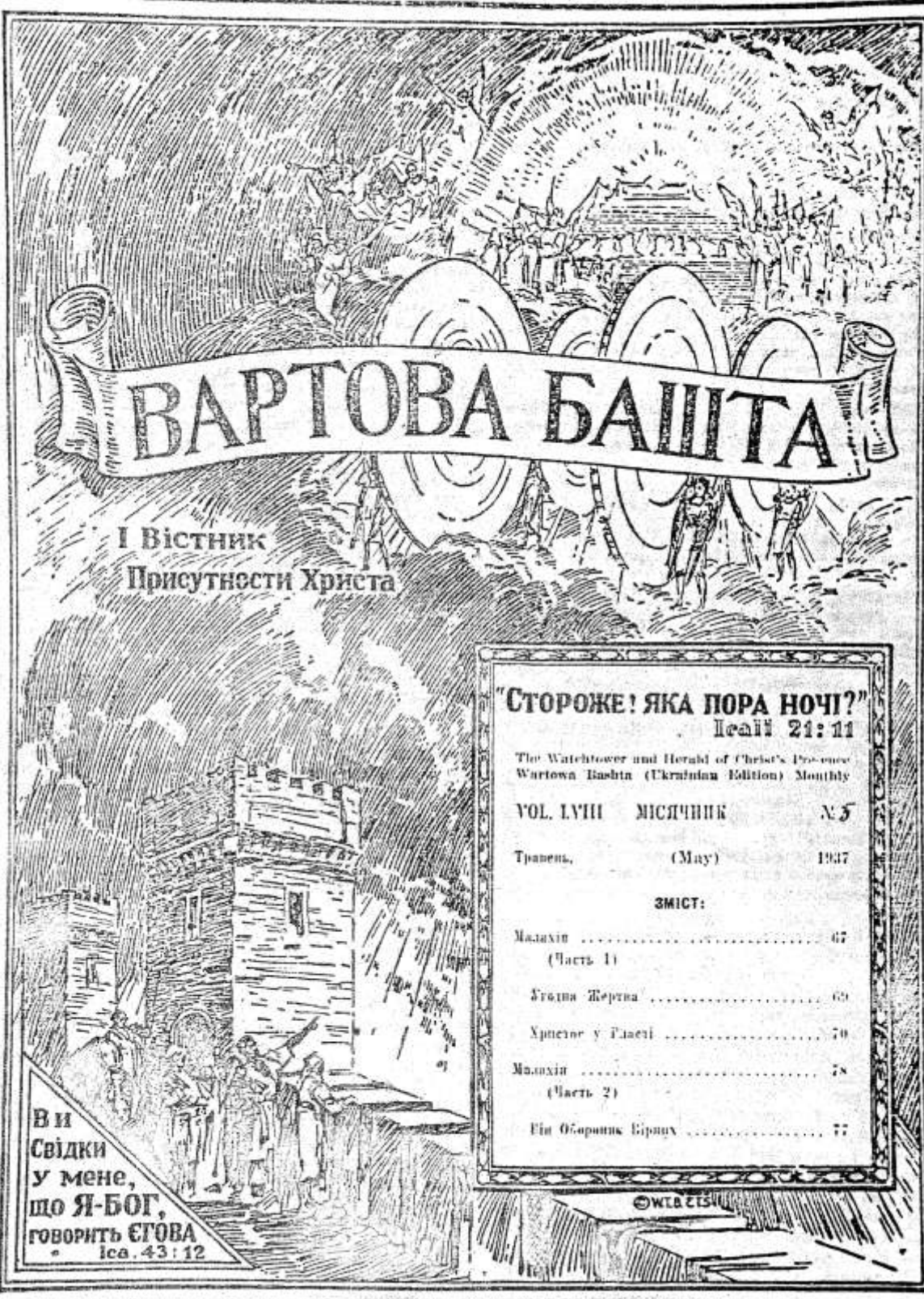

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутності Христа

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
• Іса. 43:12

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
Ісаї 21:11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Watchtower Bible Society of Pennsylvania (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LVIII МІСЯЧНИК № 5

Травень, (May) 1937

ЗМІСТ:

Малахія	67
(Часть 1)	
Згадай Жертву	69
Христос у Галазі	70
Малахія	78
(Часть 2)	
Він Обороняє Вірних	77

© WTB & TSL

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBERGEN Secretary

"Діти твої навчатиме не сам Господь, і великий жор
і горах буде проміж синами твоїми" — Ісаї 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВІРАЗНО УЧИТЬ

ЩО БОГОВЕ а вірний правдивий Бог, перебуваючий ад віків до віків, Сотворитель неба і землі і Датель життя для усіх створінь; що Його був початком Його творіння і активним слухом в творіння всіх річей; що той Його тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в волю силу на небі і на землі, і тепер є головним виконавцем Чинів Його замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для людини, сотворив совершенного чоловіка для землі і поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди рятуються грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб забути заступити ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи і виславив Його понад усіх творців і понад усі імена і одягнув Його у волю силу і влади.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сіон, і що Ісус Христос є Головою її і правдивим царем світа; що показані і вірні послухувателі Ісуса Христа — це діти Сіону, члени Єгівської організації і Його свідки, котрих задача є привертати і сподівати про вільність Єгови, гласити про Його заміри наглядом людства, про які навчає Біблія, і вести своїх царств усім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ скінчився і Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба і зачав установити Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЖ і благословенства для народів землі хочуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре те царство вже тепер зачалося; що незалежно Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послухати справедливого владу, будуть вправлені і будуть жити вічно на землі.

(Прод. із сторони 80)

володарів цього світа, котрі в дійсності є представниками Диявола. Такі миркачі не хотіли зрозуміти, що Бог сказав до Фараона, представника Диявола, і через це до Диявола, що "Він дозволив йому полишитися аж до назначеного Ним часу, щоб показати свою силу коли Він буде мати своїх свідків по всій землі, що будуть проголошувати Його ім'я, перед знищенням організації Сатани в Армагедоні". (2 Мойс. 9:16) Ті миркачі не бачили, що вірний останок Єгови був визволений із Сатанської організації Вавилону, і приведений в Сіон, в організацію Єгови, і стались вільні в Христі, будучи поставлені в тайнім пробутку Всевишнього, себто, в Божім храмі; щоб вірні отримали від Господа в храмі поучення і після Його приказу ішли гласити вість царства із кришів. (Мат. 10:27) Невірні духові Ізраїльтяни, будучи засліплені,

МІСІЯ (ЖУРНАЛ)

Сей журнал виходить в тім цілі, щоб допомогти людям віснати Бога Єгову і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для допомоги свідкам Єгови. Він уможливає систематично студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старастися о нову літературу як поміччю в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших апаратів публічного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії як авторитету своєї науки. Він цілковито вірний і відданий від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито і безпідмовно стоїть на стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його злого Царя. Він не приймає догматичної міни, а радше зохочує до вільного і критичного досліджування свого віснати в світлі св. Письма. Він не мішаста в жадні суперечности, ані Його сторінки не стверджують для персональних справ.

Ціна Передплати

Ціна передплати на Вартову Башту в Злучених Державах виносить \$1.00, в Канаді й в інших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Вільдній Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківський переказ. В Канаді, Англії, Португалії й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краї. В інших країх можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Загальні Бюро

British 34 Steven Terrace, London, W.2, England
Canadian 40 Irving Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Rensford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Прислати в кожнім случаї адресувати на їх Товариство

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для біблія, що не можуть заплатити за сей журнал, а шире бажають його читати, виславимо дарем, если се попросить. Ми радісно бажимо допомогти таким потребним, але після поштової регіди, вони мають прислати відповідну анкетаю кожного року. Умова для передплатників: Посліди за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не виславимо, хіба що се попроситься. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми виславимо карточку-повідомлення в журналі.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

стались звирячими, себто, з нехтували привілеями і нагодою служити Господу, показавши сим, що вони є тупі й необачні, і не можуть розуміти і не дозволено їм зрозуміти. "Безумний чоловік не збагне того, а дурень не зрозуміє. Коли беззаконники, як билина, буйно ростуть і всі процвітають, що безчесте творять, то се на те, щоб знищені були на віки." (Пс. 92:6,7) Через напрям їх діланне вони кажуть: "Господь не знає як управляти своїм ділом; Бог не є головою сієї праці, і хто чинить її, той не знає до жадної мети. Вартова Башта мила в минувшині, то чому не можна сказати, що вона 'милиться тепер?' "Дурному шлях його здається простим, розумен же той, хто слухає поради." (Прим. 12:15) "Дурний не любить знання, хіба тільки, щоб повелічатись дотипом." — Прим. 18:2.

(Дальше буде)

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

VOL. LVIII

Травень, 1937

№ 5

МАЛАХІЯ

[Переложено з анг. "Вартової Башти" з 1-го падолиста, 1936]

"Хто ж одержить день приходу його, і хто встоїть, як він явиться? Він бо — огонь розтоплюючий і як не відки очищує." — Мал. 3: 2.

ЧАСТЬ I

ТОЙ великий-Переплавитель, Ісус Христос, є у храмі, і "засів він до перетоплювання срібла і золота", що символічно представляло дорогоцінну клясу, т. є, з духа народжених одиниць, котрим дано привилей бути синами Божими. "Ти спробував нас, Боже, ти перетопив нас, як срібло перетоплюється." (Пс. 66: 10) Вірні бажають, щоб всяка жужилиця була відкинута геть, щоб вони були признані Господом і сіяли на славу його. "Віддали жужилицю від срібла, і виїде у срібленика [чистий] посуд: Віддали від царя [Ісуса Христа] неправедника, а правдою престол його стояти буде." (Прп. 25: 4, 5) Ніколи не можна було сказати про роботу Ісуса Христа, великого Переплавителя, що "міх перестав роздувати, огонь пожер олово [яотре було ужито як средство для витягнення жужилиці із срібла]; плавильник плавив на дармо; ледачі не відділились." Та про невірних є сказано: "Вибракованим сріблом звати муть їх, бо Господь відкинув їх." (Ерем. 6: 29, 30) Відносно "Християнства" і всіх невірних є написано: "Срібло твое жужелицею стало, вино твое розпушене водою" (Іса. 1: 21-23) Ті огнені проби є приложені до вірних, щоб вони ясно були відкриті на славу Господню.

"Се не є суд світської кляси, котра ніколи не згодилась чинити волю Божу, але пророцтво каже: "Він... очистить синів Левітих", себто, тих, що посвятилися і поставили себе на бік, щоб чинити волю Господа Бога й служити йому. Те пророцтво головню говорить про тих, що згодилися се чинити. Чому кінечним є очистити синів Левітих? Тому що вони були в лінії до позиції в храмі. Вони включали священничу клясу, т. є, одні занимали одно місце в службі, а інші занимали якусь другу позицію в службі, але всі були рівні, і мали рівний і справедливий суд перед Господом. Не всі вони служили в священничім уряді, бо не було досить місця, але всі Левіти були відложені на службу Господню, і всі є рівно відвічальні доказати їх вірність до Господа. Се не значить, що священники представляли "маленьке стадо", а несвященники представляли "велику громаду". Ся справа біль-

ше розбирається у Вартової Башті із 1. червня, 1936. Покоління Юдине представляє тут усіх посвячених, що є в лінії до царства Божого під Христом і котрі з кінечности мусять явитися перед Господом Ісусом коли Він прийшов до храму чинити суд. Пророк дав причину такої проби або суду, коли він сказав: "А тепер іще озна-заповідь до вас, священники: Коли не послухаете й не положите її собі на серце, щоб оддавати славу імені моему, говорить Господь Саваот, так пошлю на вас прокляття, і прокляття ваше благословення, ба вже й проклинаю, бо ви не хочете прихилити до того серце ваше. Ось, я одіму вам лопатку, та й кину вам калом у лице, калом ваших святоточних, і викинуть вас у купі з ним. І зрозумієте тоді, що я дав вам сю заповідь, щоб удержувати завіт мій з родом Левітих, говорить Господь Саваот. А той завіт мій із ним був завітом життя й щастя, а дав я його [на якій підставі?]— задля страху, та й він боявся мене й страхався перед іменем моїм. Виж [священники] відійшли від цієї дороги, й були многим приводом до паду в законі, ви поваляли вмову з Левітим родом, говорить Господь сил. Тим то й я подав вас у зневагу й погорду перед усім людом, ви бо не держитесь доріг моїх, і в справах закону диригуетесь на особу." — Мал. 2: 1-5, 8, 9.

"Про завіт із Левітом Слово Боже говорить такими словами: "А Левіа благословив словами: І тумим твій і урим твій будуть для чоловіка твого побожного [Левіа відділений на бік, як святий для Господа], которого ти спожушував в Массі, і заводив сварку при водах Мериві [що значить, боротьба]; що [покоління Юдине] про батька свого і про матір свою [если невірні до Бога] мовчав: Я не бачу його; і що не знав [невірних] братів своїх, і нічого не знав про синів своїх [за їх почитання золотого тельца при горі Синаї]. Вони бо [сини Левія] хоронили слово твое і нилуували завіту твоего. Будуть вони навчати Якова присудів твоїх а Ізраїля закону твого; вони приносили муть кадило, перед тобою і всеналення на жертівнику твоему. Благо-слови, Господе, достатки його, а праця рук його

нехай буде любя тобі; трохи бедра тим, що встануть проти його [як се лукавий слуга кляса рибити], і ненавидників його, щоб вони більше не встали!" — 5 Мойс. 33: 8-11.

"Пророк Малахія далі каже про синів Левіа: "очисти... їх... як золото й срібло" за їх нестачі до Бога і їх угоди зробленої з Ним. Прихід Господа Ісуса до храму щоб очистити Левіа був конечно потрібний, тому що декотрі в церкві, а головні "вибрані старші", загартували пошани для себе і майже у кожній церкві віддавали честь і славу сотворінню, котра то честь і слава належала лише до Господа. Через свого пророка Господь указує на ці нестачі, а іменно: "Син шанує батька, а раб — пана свого; коли ж я батько [для вас духовий Ізраїлю], так де ж та почесність, що мені подобає? Я коли я пан [цар або володар], де ж те поважання для мене [що належить мені від вас]? говорять Господь Саваот до вас, священники, що зневажаєте ім'я моє? ви питаєте: Чим же ми зневажаємо ім'я твоє? Ось, ви приносите нечистий хліб [отриманий від майбутніх жертводавців] на мій жертвник, та ще й питаєте [самоправедно і з наругою]: Як ми зневажаємо тебе? От тим, що говорите: Трапезу Господню ніщо поважати. І як ви приносите на жертву сліпе [і через се порочне звіря], чи те в вас не погане? або як приносите кульгаве чи хворе [звірята на жертву], чи ж і се не погане? Ось, принеси се твому князеві, чи буде воно йому приємне, чи прийме він тебе ласкаво? говорять Господь Саваот. Ви ж його зневажаєте [ім'я Єгови], мовлячи: Столові Господньому не належить пошана, й те, що нам із неї впадає, неварте. До того ще й мовляете: Скільки ж бо праці! та й маловажає се [мене], говорять Господь сил, і приносите крадене й кульгаве й недуже, а такі самі й хлібові дари ваші. Чи мені ж та приймати таке залюбки з рук ваших? говорять Господь." (Мал. 1: 6-8, 12: 13.) Ось так Господь показує, що вони приносили йому жертву неприємну, до котрої вони були порушені самолюбством.

"Чи були які слуги в священничім уряді в 1917 р. і 1918 р., що показали бути ворогами, ошукуючи себе і інших? Прообраз показує, що мали бути, і безперечні факти показують, що тоді були такі в сповненні сього пророцтва. Відносно сих пророк Малахія каже: "Ні, проклят зрадливий, що, маючи в череді своїй здорового самця й обрікши себе обітом, приносить Господеві миршаве [і священник не противиться сьому]; а бо царь великий, говорить Господь сил небесних, а моє ім'я страшне проміж народами." (Мал. 1: 14) Ви що старалися служити Господеві вірно в роках 1917 р. і 1918 р., пригадайте собі многи учинки інших, котрі називали себе посвяченими Господеві, однак шанували себе й інших, ошукуючи себе і многи інших, і надуживали працю Господню, і котрі не віддавали ніякої чести для імені Бога Єгови. Після оголошеного правила пророком вони мусіли бу-

ти відкинуті, зібрані геть з між вірних, і відділені на бік, як се Ісус передсказав. — Мат. 13: 41.

"Двері Соломонового храму були зроблені з олівного дерева і висіли на золотих завісах. (1 Цар. 6: 31, 32, 34; 7: 50; 2 Цар. 18: 16) Символічно вони представляли вхід для тих, що цілковито посвяtilися Єгови, бо олівне дерево представляло Христа. (Захар. 4: 3, 14; гл. Приготування, стор. 64-66) Люди що служили як священники між Божими людьми, і котрі відбирали пошану і віддавали пошану іншим, не шанували Єгову; і тому не диво, що Господь ослухнувся: "Лучше зачини котрий храмові двері, щоб на мойому жертвнику не палити марно огню. Нема в мене ласкавості до вас, говорять Господь сил небесних, і не вгодні мені приноси з ваших рук." — Мал. 1: 10.

"Такі слуги не віддавали чести Єговому імені, але всегда шукають помочи для своєї самолюбної приємності, в чім не було духа вираженого псалмістом, котрий каже, що всі цілковито і несамозлюбно посвяtilені Єгови й Його службі радуються служити в Його храмі. "Один бо день у твому дворі (храмі) лучший над тисячі деннебудь; волю лучше у порога стояти в домі Бога мого, як жити у шатрах беззаконних." — Пс. 84: 10.

"Єгова милує тих, що поклоняються Йому духом і правдою, а не тих, що лише поверховно служать Йому. (Ріодна 4: 23) Люди, що вважають себе за дуже важких, ошукують себе, бо вони вірують що вони святіші чим інші, і вони ошукують інших з причини, що вони влають за побожних і показують гілокритичний вигляд.

"Позатипічні Левіа мусіли бути очищені "як золото й срібло", себто, знайтися в плавильнику і огонь мав бути приложенний; до них до точки розтоплення. Ніщо так не очищує як огонь. Лише чисті й незинищені можуть лишитися. Як здається, то се пророцтво мало менше сповнення потім, як Жиди повернули з Вавилону щоб відбудувати храм в Єрусалимі. Неємія знайшов був такі обставини, про котрі описує пророк Малахія, і тоді Неємія зачав очищувати їх. Жиди співтоваришили із організацією Сатани сим, що вони дружилися із Азотами, Аммонами і Моабами. Подібно і Левіа, у приході Господа Ісуса Христа до храму, співтоваришили із "Вавилоном", прийнявши церемонії вавилонські, і показали, що вони більше дбали о призначення людей чим о призначення Бога Єгови і Ісуса Христа. Відносно існуючих тоді обставин між Жидами за часу Неємії той пророк писав: "Пригадай їм, Боже мій, що вони опоганили священство і заповіт священничий і левітський! Так обчистив я їх від усього чужоземського й позаводив наново служби священників і левітів, кожного при його ділі." — Неєм. 13: 29, 30.

"По приході Господа Ісуса до храму і приложення "огня плавителя" Він вислав своїх ангелів і вичистив усіх позатипічних Левіа, котрі

колись бул в лїнії до царства, але котрі занедали свою угоду і служили Богу в душі й правді. Се Господь робить, щоби останок або очищені могли бути подібні чистому золоту й сріблї й були вірні, незвищні й стійні, "щоб приносили жертву Господеві в праведності". Такий останок або признані є описані через пророка Захарію, як "третина" що перейде через огонь. "І станеться на всій землі, говорить Господь, що дві третини на ній будуть вигублені й вимруть, а тільки третина зістанеться на ній." — Захар. 13: 8, 9.

"Писання не згадують про квас для випробування Божих людей, який уживається тепер в новочасній хемії. В св. Писанні нема причини пристосовувати такі проби чи то в типі або в позатипі. Проба квасу — се вищхід чоловіка, а не Господа. Переплавлюючий огонь, як се писалия описують, значить розтопити метали, як золото топиться, як золотар розтоплює свій метали; а се відноситься до знищення всього, що походить від Диявола як н. пр. вавилонські церемонії, котрі знаходилися між тими, що зробили угоду чинити волю Божу. Се зроблено після "завіту з Левієм", і ті, що прийняли признання від Господа, показують ревність для Господа, ревність дому Господнього, у відкиненню всього, що приналежить до гіпокритичної організації Сатани і практикування між членами тієї організації. Наприклад: Молодий священник Пинекас з великою енергією і ревністю помагав нищити поклонення Баалові в Ізраїлі, і за його вірність у виконанні того ж, Господь сказав: "Тим же то промов: Се я даю йому завіт мого примиря. І буде він йому й насінню його після його завітом священства віковичного за те, що ревнував він за Бога свого, та й спокитував синів Ізраїлевих." — 4 Мойс. 25: 10-13.

"Заважте, що повніше пророцтво наведене відноситься до ревности священника Пинекаса і "його насіння після його", що включає Садок і його синів, з котрих Фозуа, первосвященник за часу Зарубабеля, був один. (Аггея 1: 1; Зах. 3: 1-9) Також се виглядає, що в тім "потомстві" є заключний Захарія, отець Йоана Хрестителя. Йоан Хреститель не служив у храмі, але безсумніву обітниця зроблена тут відносно священства включає його також. (Луки 1: 5, 13) Бог сказав відносно синів Садока: "А священники з покоління Левііногого, синове Садокові, що під час одступу від мене синів Ізраїлевих повсячасно стояли на стороні в святині моїй, ті приступати муть до мене, щоб служити мені, й будуть стояти перед лицем моїм, щоб приносити мені жир і кров, говорить Господь Бог. Вони будуть виходити в святиню мою й приступати до стола мого та пильнувати сторожі моєї." (Езек. 44: 15, 16) Отже сі представляли вірних або признаних Господом в часі суду в храмі.

"Принесення жертви в праведності Господеві", як про се говорить пророк Малахія, не можна було мішати і ологанювати напів вірністю,

як миритися з якою будь частию Диявольської організації. Жертва мусіла бути без скази, а духовна жертва мусіла бути "духовна любовпріємна Богу через Ісуса Христа." (Петра 2: 5) Стратись дістати між людьми через примирення з котрою будь частию організації Сатани, не може бути угодним для Господа. Жертва мусить бути із цілого серця посвячена Егови, разом із "жертвою хвалення без перестанку Богу, се єсть орош уст, що визнають імя Його." (Жид. 13: 15) Робота "принесення жертви в праведності" мусить значити, що замурані одежі, які вони носили між Вавилонцями, мусять бути скинуті із покоління Левііа по виході із позатипичного Вавилону, і всяка нечистота осушена, щоби приняти жертва Богу була ясно відзначена для Господа найперше і при останку і сякого часу. Ризи справедливости є дані для таких, щоби покриті їх несовершенність, щоби вони могли принести жертву прийнятну в посвяті й службі для Бога. (Захар. 3: 1-5; Іса. 6: 1-11; 61: 10; 2 Корин. 6: 14-18) Святиня мусіла бути очищена через осушення всіх, що роблять компроміс, і шукають ласки від сотворіння. (Дан. 8: 14) Отже виходить, що хто робить компроміс із диявольською організацією заля якої будь причини, той є стриманий від вступлення в храм або від поклонення в храмі. (Гл. Езек. 40: 8-10; *Оправданнє*, Кн. 3, стор. 199, 200, *англ. вид.*) Хтось може якийсь час замішатися між вірним останком класом тут у тілі, а однак не належати до класу храму, і вони обявлять їх напрямом діланія де вони дійсно стоять. Господь судить усіх після їх стану серця, і всяке самолюбство й дух компромісу у своїм часі буде відкритий і невірні будуть відлучені від Господньої святої організації.

УГОДНА ЖЕРТВА

"Робота очищення й вигладження відноситься до цілого позатипичного покоління Левіа, і се цілковито доказує, що Левії окрім священників не представляють класу посвяченої, що є вірна почасті і що мусить бути спливана до жертви. Ті позатипичні Левії служать в різних місцях і різних можностях в Божій організації, але всі вірні мусять бути рівно чисті й рівно вірні й непохитні. Бог помилує членів у тілі після своєї влодобі, і чи хтось служить в однім чи в другім місці, то він мусить бути цілком чистий і признаний Господом. Се до очищення і признаних синів Левіа в уряді, виконуючи службу де Господь помістив їх, що пророк відноситься коли він каже: "Тоді любя буде Господеві жертва Юдина й Єрусалимова, як у давні давня й в давні роки." (Мал. 3: 4) Одинці згадані в сім верші пророцтва як "Юдеї" представляли останок правдивих Юдеїв від коли робота очищення Господом є виконана в храмі. Сини Арона були на пів Левітами і пів Юдеями, бо їх отець Арон оженився з дочкою з покоління Юди, котра то родина була в лїнії до царського дому. (2 Мойс. 6: 23) "Єрусалим" — се імя Егової організації.

зації, мати останка правдивих Юдеїв на землі. (Іс. 4: 26) Всі сі мусять жертвувати прийнятну жертву Господеві, тому що та жертва мусить бути цілковито вільна від усякого поклонення сьотворінню, котре то поклонення сьотворінню становить "гріх Самарії". Така жертва мусить бути вільна від усякого почитання Баала в якій-будь формі. Ся служба мусить бути виключно посвячена на оправдання Єгового імя. Для сієї то причини Єгова вибрав з між людства "людей для свого імя". Сі взяті так одиниці є помазані свідками Єгови, котрі мусять від тепер вірно представляти Його. Коли спитають їх ті, що представляють Диявола на землі, чи ви займаєтесь службою або роботою проти закону краю або ні, то вірні відповідать менше більше так: "Ми не дуже вважаємо чи ми сповняємо закон краю коли вони прямо протинаються законі Божому. Наш Бог, котрому ми посвятилися й служимо, приказав нам звіщати, що Його царство прийшло, і се ми будемо чинити, з Його ласки, мимо того, що закон краю приказує нам стриматися від чинення того ж. Наша задача є наше бажання є служити Богу без різниці чи се подобається людям чи ні. Ми повинні служити Богу радше чим людям." (Дан. 3: 16-18; Діян. 5: 29) Се не значить, що слуга Господень повинен бути суровим коли-будь або старатися розбудити злість або гнів. Слуга Божий мусить бути одважний в проголошенню правди; а бути одважним значить розказувати правду без страху до людей. Се значить, розказувати її спокійно, ясно, рішучо, і не ухилятися голосити її коли треба се робити. Божим людям приказано одважно голосити правду в сім часі. Се значить бути щирим, отвертим, і показати цілковито довіря в Господа, котрому ми служимо. Дехто думає, що вони мусять уживати строгої мони проти урядників світа. Такий напрям є цілковито мильний. Дехто думає, що се намісці пійти на шкільну площу і прилюдно влустити рекорд через голосо-апарат відносно протесту проти змушування поклонятися прапорові. Такий напрям ділання є суровий і без оправдання. Ми повинні завжди шукати нагоди розказувати правду, але не ставити себе в позицію особи розбуджувати гнів через вхід в публичну школу або в місце зібрання без запрошення. Одвага і щирість значить ніколи не вагатися розказувати правду коли нагода прийде і шукати за нагодою розказувати правду. Если поставлені перед суд і спитують чому ми голосимо сю євангелію царства, тоді вірні не будуть стримуватися від розказування всієї правди і не будуть похвалявати світських урядників, як се декотрі зробили, як повисше зазначено. Вірні будуть спокійно, широко з повним довірем в Господа казати, що вони проповідують євангелію царства і що вони чинять се в послушенстві до Божих приказів, і що Божий закон і приказ є найвищі понад усякі інші закони, які чоловік або людське правительство може зробити. Така одвага й щирість

в розказуванні правди через давання свідництва для імя Єгови буде доказом для тих, що протинаються правді, що таке свідцтво помирає Господь, і се всегда відганне лукавого. Відносно сього апостол писав: "І не жахаючись ні в чому від противників; се їм явний знак погінелі, а вам спасення і воно від Бога. Бо вам дано, що до Христа, не тільки в Него вірувати, та задля Него й страдати." — Филип. 1: 28, 29.

"З причини такої отвертої ширости і одважної вірности до Бога дехто з останка може потерпіти фізичну кару, навіть смерть; але чи ми будемо боятися й вгаджувати людям, щоб оминити кару від людей, або чи ми будемо радше боятися не вгодити Господу і Богу Єгови, і потерпіти втрату всього? (Мат. 10: 28-33) Жертва позатипічних, очищених Левітів мусить бути угодна перед Господом, як в старинних часах, як колись цар Давид управляв в Єрусалимі. Тепер Бог підніс намет Давида, себто свою головну організацію під Більшим Давидом. Ісусом Христом, і післяв своїх свідків звістити про своє імя і своє царство: "У той час приверну я знов упавше царство Давидове, заправлю попуکلнни в ньому, поновлю все розвалене й одбудую Його, як було за днів давних, щоб вони посіли останок Едому й усі народи, що їм імя мое обявиться, говорить Господь, — той, що все це вдіє." — Амоса 9: 11, 12.

"Повисше пророцтво апостол пристосував в такий спосіб: "Щоб остальні з людей шукали Господа, і всі народи, на котрих призвано імя мое, глаголе Господь, що робить оце все." (Діян. 15: 17) Коли Ісус був у тілі на землі, і Його вірні апостоли із Ним, то ні Ісус ані апостоли не ухилялися розказувати правду широко і з повним довірем в Єгову. Як се було колись, так і тепер мусить бути. Імя Єгови буде знане, і Його свідки, позатипічні Левіти, є вислані звіщати се, після Божої впадобі.

ХРИСТОС У ВЛАСТІ

"Господь Ісус Христос має під своїм цілковитим керівництвом роботу свідництва на землі. Йому дана всяка сила на небі й на землі, і Йому припоручено суд і виконання суду. (Мат. 28: 18; Йоана 5: 22, 27) Господь помазав свого слугу клясу і післяв його бути Його представителем; і тому що самий Господь Ісус узяв владу, ніхто з Його слугів не має боятися, що люди можуть заподіяти їм, ані не повинні думати про себе високо задля їх позиції. Спокійно, твердо і з повагою, як подобає представителю Царя, і з повною відвагою, вірні свідки при помочі Господа йдуть до служби. "Прийду до вас, щоб судити суд, й буду скорим свідком проти чарівників, перелюбників і тих, що божаться лживо, що відержують плату від подешнього робітника, притісняють удовиць і сиріт та відинають од себе приходя і не боятися мене, говорить Господь Саввот." — Мал. 3: 5.

"Господь Ісус зібрав своїх вірних до храму.

Тепер у святій храмі своїм Він є ближше тих, що люблять і служать Йому. Його суди і виконання присудів в храмі є скорі проти тих, що признають себе по стороні Господа але не є. Господь у храмі отирає книги Писання, себто, дає вирозуміння пророцтва, що тепер в процесі сповнення, і для тих, що люблять Його, Він дає вирозуміння й оцінення сих пророцтва. Але самолюбним, що шукають вивисшити себе або шкодити котрій будь часті Божої організації, Він не дає вирозуміння ані оцінення сих пророцтва. Єгова дає се одкриття своїх пророцтва через свого Сина, Ісуса Христа, бо Єгова і Христос є Учителями і вияснителями пророцтва. Одкриття Його пророцтва, знання і вирозуміння їх, Господь передає своїм вірним і правдивим свідкам, щоб вони могли йти вперед і дати правдиве свідчення про се. Відносно цього Господь велів написати: "А після цього бачив я, що поставлено престоли [в 1914 р., з початку Єгового дня], й засів Стародавній; убрання на ньому було біле, неначе сніг, а волосся на голові в нього — як чиста вовна, престол його — як полум'я огню, колеса ж престолу, як палаючий огонь. Огняна ріка виходила й проходила попри нього; тисячі тисяч служили йому й сиділа безліч стояла перед ним; судді засіли, й розгорнулися книги." — Дан. 7: 9, 10.

"Пророцтва Господні кажуть "буду скорим свідком проти чарівників", себто, проти тих, що практикують магію або ворожбицтво. "Бо непослух, се такий гріх, як і чарівництво, а своя воля, се таке як ідолопоклонність; за те, що ти відкинув слово Господнє, відкинув і він тебе, щоб не був ти царем." — 1 Сам. 15: 23.

"Ті що продають себе Дияволу кинули б чари на Божих вибраних людей, если б се було можливо. Такі чарівники, се ті, що роблять вплив великому Пророкові, Ісусу Христу, і правдивим свідкам Господнім, що голосять Його Слово. (5 Мойс. 18: 10; Ерем. 27: 9, 10) В сій класі чарівників є заклучені ті, що стараються перешкодити поступу Господній роботі свідства, і звертають на себе увагу робітників, і сим перешкаджають злученому русі Божих людей в службі. Єгова є "скорим свідком" проти таких, що перешкаджають розвою Його роботи в якій-будь формі, і Ісус Христос, великий Урядник у храмі, ділає проти тих, що перешкаджають роботі, і висилає своїх ангелів вибирати таких чарівників і викинути їх з царства, т. є, із храму. — Мат. 13: 41; Одкр. 21: 8; 22: 15.

"Если комусь довірено службу Господню в ім'я Господа і він є вірний, і він має на умі лише одну річ, т. є, возвеличувати ім'я Єгови, така одиниця не буде шукати помилок ані перешкаджати роботи Божої організації. Протинно, вона покаже свою повну віру і надію на Господа і що Господь знає як кермувати своїми справами, і вона буде вірувати, що Бог і Ісус Христос не дозволить такому перешкадженню. Вірні добре знають, що хто вперто перешкаджає Господній

роботі, тих Він вибирає і відділює від правдивих і вірних одиниць. Хто так знаходить помилки і перешкаджає в якій-будь спосіб проголошення вістки о Божім царстві, той показує, що він йде в темряву і вскорі знайдеться в цілковитій темряві і не буде оціняти пророцтва, котрі Господь тепер відкриває. Пророк Малахія, висказуючи слова Господні, каже, що Він є проти "перелюбників". В типі зробленим Ізраїльтянами, "перелюбство" складалось із неправильного споріднення з иншого жінкою. Божя жінка є Сион, з котрої родяться сини Божі і котра представляє організацію Єгови. "Жінка" Сатани, се Вавилон з котрої родиться насіння Вужа, що служить йому. Для кого-будь з синів Божих мати спільне споріднення із диявольською жінкою, т. є, з диявольською організацією, то се після значіння св. Письма, значить духове перелюбство. Хто поповнить таке перелюбство, той є спонуканий самолюбством, щоб задоволити своє власне самолюбне бажання. Про се написано є в св. Письмі: "Просите, та й не приймаєте, тому що погано просите, щоб обернути на розкоші ваші. Перелюбники і перелюбниці! хіба не знаєте, що любов світа цього — вражда проти Бога? Оце ж, хто хоче бути приятелем світу, той стається ворогом Бога." — Якова 4: 3, 4.

"Особа що є порушена самолюбним бажанням дістати якусь ласку від організації Диявола, здається є ясно заклучена в дефініції "перелюбника", як се подано в повисших писаннях. "Не ходіть в жадному ярмі з невірними; яке бо товаришування праведности і беззаконня, і яка спільність світла з темрявою? Яка ж згода в Христа з Велиалом? або яка часті вірному з невірним? І яка згода церкви Божої з ідолською? бо ви церква Бога живого, яко ж рече Бог: вселю ся в них, і ходити му; і буду їм Бог, а вони будуть мені люде". — 2 Корин. 6: 14-16.

"Вірні свідки Єгови мусять цілковито відлучитися від організації Сатани, і не можуть "до нечистого приторкатись". (2 Корин. 6: 17, 18) Кождий, що лишється в Божій організації мусить цілковито й всеціло посвятитися Єгові й Його царству, і його напням ділання мусить бути так ясний і примий до Господа, що там не може бути найменшого сумніву де він стоїть.

"Так і Господь, через свого пророка тут заявляє, що Він є проти "тих, що божаться лжівно". Коли хтось посвятиться чинити волю Божу, то тим самим він годиться бути вірним Богу; і если він відмовиться дотримувати сей обіт, такий є тим, що "божиться лжівно". (Ис. 78: 10) Такі фальшиві одиниці се ті, що беруть ім'я Боже на дармо. (2 Мойс. 20: 7) Єгова протинється таким людям, і Його прокляття спочиває на них. (Захар. 5: 3, 4) Написано є відносно таких, що "божаться лжівно", що вони є "горді, хвальки, злоріки, [ті що спричиняють зло иншим], непослушні родителям [приказам Єгови і законам Його організації], безвирозуміння, переступники завіту, і про котрих Бог дає

свій протипотний суд, і заявляє, що вони є гідні смерті". 2 Тим. 3: 1-5; Рим. 1: 30-32.

Так і Бог Єгови, через свого пророка, тут каже, що Він є проти тих, "що удержують плату поденного робітника". Господь наніс своїх робітників працювати в Його виниці, і тепер вони отримали з Його руки "по денару", себто, "нове ім'я, яке уста Єгови дали їм". (Мат. 20: 2-15; Іса. 62: 1-3) Протипотники се ті, що стараються перешкодити нанятим робітникам працювати у виниці. Се вони чинять стараючися стримати їх від уживання "денаря" в службі Єгови як Його свідки. Навіть в сім пізнім часі між нанятими були такі одиниці, що нарікали, тому ті наняті робітники пізніше отримали таку саму повну плату. Всі ті, що вповні посвятилися Богу й Його царству, будуть радуватися бачивши, що робітники сильно працюють разом і стараються всіма силами чтити ім'я Єгови. Вірні не будуть протипотитися ані в якийсь спосіб перешкодити роботі, але будуть радісно замишлятися з їх братами в службі чтити ім'я Єгови, радісно несучи наруги які впали на Господа Ісуса Христа на Його вірність до Його Отця.

Так і Господь через свого пророка Малахію, тут каже, що Він є проти тих, що "притісняють удовиць і сиріт". Сьогодні є багато людей на землі, що є доброї волі до Бога, Дателя, що не чули о правді, й не мали нагоди прийняти її і стати по стороні Єгови, такі є дійсно "сиротами". Вдова се жінка, (символ, якої будь організації), що не має мужа. Єгова є чоловіком своєї жінки, або організації. (Іса. 54: 1-10) Є організації у світі, у котрих багато одиниць очевидно бажать служити Господеві, але стримані представителями Сатани, і такі організації в дійсності є вдовами, бо хотять вони називати Бога своїм мужем, то Він відкидає їх. Написано є: "Ось бо віра чиста і неопоганена перед Богом і Отцем, щоб одвідувати сиріт і удовиць у горю їх, і держати себе неопоганиеними од світа. — Якова. — 1: 27.

Ось так Господь, через свого апостола, пояснює правдиву "релігію". Релігія, яку практикують організації під диявольським назором, складається із формів і церемоній, які зневажають Бога і Ісуса Христа. Се правдиві послідователі Ісуса Христа, котрі є помазаними свідками Єгови, що практикують чисту релігію внаслідок Яковом, і се вони роблять через регулярне і постійне одвідування "вдів" у світі, себто, ті організації, що бажать пізнати Бога і Його царство; і ті "сироти", що сумують і плачуть задля гідноти яку вони бачуть між людьми і котрі жаждуть і прагнуть справедливості. Се є формальне і регулярне діло цих одиниць одвідувати й потішати їх показуючи їм правду. Се є точно те, що свідки Єгови виконують сьогодні. Всяка інша формальна або регулярна робота в ім'я Господа є фальшивою релігією. Очевидно апостол тут уживає слова "правдива релігія", котру практикують багато організації в ім'я Госпо-

да, але котра в дійсності є диявольським формалізмом. Багато людей протипотять ся роботі свідків Єгови, і ці протипотники гноблять "вдови і сироти", як се описано повніше; себто, коли вони побачуть що хтось шукає правди і справедливості, такі протипотники стараються перешкодити таким шукаючим правди. Між такими протипотниками є заключені й ті, що називають себе слугами Божими, однак котрі, если б можливо, стримали б свідків Єгови від несення вістки потіхи для Йонадабів, або "інших овець", котрі становлять "велику громаду". Се "вдови" і "сироти", що шукають дороги праведності, котрим вість мусить ся нести, і котрі вскорі будуть становити велику громаду. Нести сю вість правди для таких є частю нинішньої роботи тих помазаних свідків Єгови. Протипотники й гнобителі згадані тут пророком се ті одиниці, що не тримають себе не опоганиеними від світа, як се описує Якіа, але вони мішають ся із організацією Сатани і через компроміс або інше средство шукають ласки від неї. Се є завдана задача для позатипічних Левітів, по їх очищенню, іти між людей і "потішати всіх сумуючих" і назначити таких, даючи їм розумне вирозуміння Божого заміру. (Іса. 61: 2; Езек. 9: 4) В Сионі є такі, що мусять отримувати потіху, і є також такі, що шукають дороги до Сиону і бажать потіхи, і котрим вірні свідки Єгови несуть вість потіхи. Що тут сказано є в гармонії з *Вартовою Баштою* з 15. вересня, 1932 р., а радше додатком.

Єгова є також проти тих, що "відлихають від себе приходня"; "що відганяють від себе чуженця" (*Ротердак*); "що чинять несправедливість чуженцям." (*Лікар*) В теперішнім часі є надто багато доказів, що велика несправедливість діється тим, що були чуженцями до царства Божого і котрі тепер шукають дороги до Сиону. Всі посвячені Богу й Його царству, і всі що шукають дороги до Сиону, є чуженцями в світі Сатани і для Його слуг, що управляють справами землі. Сі знаходять вираз в словах псалміста: "Я сторонній на землі, не крий від мене заповідей твоїх!" — Пс. 119: 19.

Ісус сказав, що Він є чуженцем і всі Його послідователі є чуженцями у світі Сатани. (Мат. 25: 35) Ті що люблять Бога не є бажані організацією Сатани. (Соф. 2: 1, *ант. вид.*) Між такими є заключені "інші віви", або велика громада. Позатипічні Філістії, будучи диявольськими головними представителями на землі, не навидять чуженців і роблять їм велику несправедливість на землі. Йонадаби мешкали в шатрах, і символічно вони говорили, що вони є подорожними у сім лукавім світі, виглядаючи царства справедливості під Христом. (Ерем. 35: 7-10) Всі ті, що стараються віддавати пошану Богу й Христу є чуженцями у сім світі. З причини підюджування Римо Католицької Гієрархії політичні володарі стараються осунути товпу чуженців із землі, тому що вони дають свідчення про ім'я Єгови і Його справедливую організацію.

Коли сі посвячені Господеві йдуть до служби, ворог старатиметься вигнати їх з міста; і коли вони йдуть від дому до дому давати свідчення про царство, Диявольські представителі стараються вигнати їх із тієї місцевості. Ділаючи за поводом Римської Католицької Ієрархії, свідки Єгови і їх послідователі є опрокинуті і права їм відмовлені в судах і через інші правительственні сили в краю. Рута представляла класу, що була чужою до Божої організації, і її жорстокі кривні старалися віддалити із краю її класу котру вона представляла. Так і сьогодні є ті, що називають себе в правді і котрі кладуть каміння спотикання на дорозі свідків Єгови і Понадабів, через розказування їм, що се не є ще час на збирання великої громади, але треба чекати на більше відповідний час. Розуміється, така промова, се заповідання несправедливості чуженцеві, й хто чинить таку несправедливість, той показує своїм напрямом, що він не боїться Бога. Хто так перешкаджає Господній роботі, той ніяк не розуміє відкриваючихся пророцтв Божих. Тому що вони не є цілковито за Господом, тим самим вони є проти Господа і показують, що вони не мають виrozumіння й не можуть мати ясного виrozumіння. (Дан. 12:10) Для тієї причини вони не отримують Господнього виrozumіння і не мають "Господньої радості". "Він бо благословить тих, що бояться Господа." (Пс. 115:13) "Справді, близьке спасення його для тих, що бояться його, щоб слава його була на землі нашої." (Пс. 85:9) Боятись Бога значить "ненавидіти зло; гордощі, високомірність, злість і двоязичні уста мені ненависні." (Прим. 8:13) Ті що перешкаджають роботі Господній, або стараються перешкодити в ній, ті є переступниками або лукавими, і відносно сих є написано: "Переступ беззаконника каже в серці його: Нема страху Божого перед очима його." — Пс. 36:1.

"Ми тепер жнемо в дню Єгови, коли його робота мусить бути виконана в послушенстві до його приказів; і він в жадний спосіб не указав, що, розпочавши раз роботу, ми повинні знеохочувати кого в тій роботі або упустити руки від ревного виконання його роботи. Господь відкрив своїм людям ті "віщі", що становлять велику громаду, і що теперішнє припоручення

і робота вірних останків є нести сю вість тим, що шукають правди й справедливості. Се вони мусять виконувати тепер, і всяка промова, що робить вплив на стримання роботи, така робота є насильством Божої організації. Ті що посвятилися Господеві будуть послухати його приказів і чують його, що він каже до них тепер: "Нехай не опадають руки в тебе." (Софон. 3:16) Отже необачні, що перешкаджають активній й живій роботі в несеянню вістки царства Понадабам, чинять несправедливість чуженцям і насильство Божому Слову.

"Бажання сняти в очах людей становить самолюбство; і коли таке самолюбство є ужите щоби стримати роботу Господню, то се є заповідання великої несправедливості для тих, що є чуженцями для сатанської організації і котрі шукають дороги до Божої організації. Щоби мати признання великого Судді і принести перед Ним жертву в праведності, той мусить позбутися всякого самолюбства, а головню бажання отримувати признання від людей. Хто зобов'язаний слухати, що про нього говорять, що він є дуже мудрий і учений, — такий знаходиться на небезпечній дорозі. Се велика проба є тепер на тих, що зробили угоду чинити волю Божу, після пророцтва записаного через Малахію: "Хто встоїть?" себто, хто останеться сталим і затримає невинність до Бога у великій пробі? Певним є, що Єгова не затримає нікого у своїй організації хто самолюбно або не цілковито посвятився йому, і хто з цілого серця не поспірає його справи. "Ще ж до того від доморядників вимагають, щоб кожного знайдено вірним." (1 Корин. 4:2) Бог не дозволить, щоби гордість і амбіція перейшли без уваги. Господь перепроваджує свої власні справи, і се не є повинність жадного чоловіка казати, що "робота Господня є без цілі". Хто каже так, той ставить себе в опозицію до Господа, і неначе говорить: "Господь не знає як провадити своїм ділом". Псалмїста каже до тих, що згодилися служити Богу: "Полюбите Господа, всі його праведні! Вірних сохранив Господь, а сповна відплатить тому, хто живе в гордині. Будьте сильні і майте в серці одвагу, ви всі, що вповаєте на Господа." — Пс. 31:23, 24.

(Прод. слідує)

МАЛАХІЯ

[Перекладено з англ. "Вартової Башти" з 15-го вид., 1936]

А всім відступникам і грішникам — вигнись, і хто Господа покинув — зтратиться." — Іса. 1:28.

ЧАСТЬ 2.

ЄГОВА не змінється. У почині він виразив свою ціль, і та ціль буде виконана, як се він сказав в писанню: "Я бо сказав — і доведу се до кінця." (Іса. 46:11) "Звісні од віку Богові всі діла його." (Діян. 15:18) Він замірив

вибрати із світа людей для свого імя, а іменню, 144,000 членів його царського дому; і зібрати до себе громаду "інших овець", Понадабів або "велику громаду", і се він зробить усім спосіб і час, після своєї волі. Він висказав замір, який

стити землю й небо із усіх річей, що перешкаджать або стараються перешкаджати Його роботи. Він зазначив виразно у своїм Слові, про що не може бути сумніву, що Він вимагає повної й цілковитої вірності до себе усіх тих, що отримують Його ласку. Він знищить лукавих і схоронить праведних. Всі чинителі беззаконня пропадуть.

В гармонії із сим заключенням Господь каже через свого пророка: "Я бо — Господь, я все той самий; через те ви, сини Якова, а не вигублені." (Мал. 3: 6) Після перекладу *Роттердама*: "Через те, що я Єгова не змінився, тим то ви сини Якові не вигубили цілковито." Бог предвидів клясу, що буде отримувати Його ласку; і розуміється, Він міг був наперед знати одиниці, але Він цього не зробив. Він не вважає на лице особи. Його ціль є схоронити собі останок для оправдання Його імя. "Сини Якова" котрі не погинули — се останок, бо се писання відноситься до кінця світа, де ми тепер знаходимося.

Чому ж ці сини Якова не погинули? Бо вони випробували огнем великого Переплавителя і перейшли через огонь задля їх віри й вірності, і затримання їх невинності до Єгови. Вони будували на властивім фундаменті, Ісусі Христі, "і Його розп'ятім", і коли огонь спалив "сіно, дрова і очерет", то вони радувалися, що вони є на стороні Господа, і далі стояли на віковичній Основі. Вони затримали їх невинність до Бога, і тепер вони мусять завжди берегти їх невинності до Нього. Тут знова Господь висказав свій замір вигубити лукавих і схоронити праведних: "Бо, хоч би в тебе, Ізраїлю, було стільки людей, як піску в морі, то тільки малий лишиться останок, що навернеться до Бога; се бо безмірна справедливість призначила таку погибель." — Іса. 10: 22.

Єгова любив Якова тому що він показав триваючу віру в Єгову і тому отримав Боже призначення. Отже Яків представляв громаду, що любить Бога, і котра доказує її любов через вірне послухання до Нього. "Якова злюбив я, а Ісава зненавидів." (Рим. 9: 13) Так і Бог ненавидить клясу, котру Ісав представляв. Бог указував свою любов до Якова і Ісава аж покілі Ісав не показав бути невірним до Бога. (Жид. 11: 9-21) Відносячися пророчо до сих двох кляс, що були представлені через Езава і Якова, Господь велів Малахії написати: "Я полюбив вас, говорить Господь. Ви питаєте: У чому показалаась любов твоя до вас? — Хиба ж Езав не брат Яковів? говорить Господь? а однакже я полюбив Якова, а Езава я зненавидів, так що гори його поробив безлюддем, а наслідке його — пробутком шакалів." — Мал. 1: 2, 3.

Закон Божий є виразний і ніколи не змінюється; і відносно вірних і лукавих Він каже: "Господь хоронить всіх, що люблять його, а беззаконних погубляє." (Пс. 145: 20) Коли Його замір буде виконаний, тоді Єгова буде мати очищену вселенну і кожне живе створіння буде на Його стороні співати Йому хвалення. (Пс.

150: 6) Люди, зачавши йти слідами Ісуса, повинні пам'ятати про незмінний закон Єгови. Жадний чоловік не може йти правною дорогою хиба що він кормить свій ум дорогоцінною поживою о яку постарався Єгова.

Вірні апостоли Господа Ісуса Христа вважалися за отців тих, що опісля прийшли до церкви. (2 Петр. 3: 4; 1 Йоанн. 2: 13) Се не значить, що їх треба називати "отцями", але Господь ужив їх, щоб вони прилюдно призивали інших, що приходили до Його організації і тому можна на підставі св. Письма сказати, що ті сини Божі були народжені апостолами. Як се Павло зазначив: "Не надаром вам се пишу, а яко дітей моїх любих остерігаю. Бо, коли б ви мали й тисячі наставників у Христі, та батьків небагато; бо в Христі Ісусі благовістям я вас виявив (зродив)." — 1 Корин. 4: 14, 15.

В недовгій часі по смерті апостолів настало відпадування від віри. Декотрі відступаючи від Господа зачали нарікати і знаходити помилки в установленій церкві Господом і Його службі. Ті противники нарікали на спосіб провадження церкви, тому що людям не віддавалось честі. Від тоді аж до сьогодні самолюбні й амбітні люди, що називали себе бути посвяченими Господеві знаходили помилки і нарікали. Вони не зважали на прикази Єгови, великого Отця і Життя-дателя, і наущення їх матери, Божої організації. (Прий. 6: 20) Отже вони посядали того самого духа як ті, що були невірні за днів Ісуса і апостолів. За днів апостолів такі люди, що признавали себе бути в правді, Павло описує такими словами: "І слово їх, як гангрена (рак), м'ясо не жир. З таких Тименей, і Филит, котрі проти правди согрішили, говорячи, що воскресення вже було, і перевертають деяких віру." (2 Тим. 2: 17, 18) Такі люди займалися порожньою балаканиною і вперто стояли при своїм самолюбстві. Між посвяченими Господеві знаходилися завжди така кляса. Писання виразно заявляють, що міркуючі й крикуни відступили від прав Божих і сталися дітьми їх отця Диявола. Ісус говорив про таких у своїй часі, кажучи: "Сим же свідкуєте самі на себе, що ви сини тих, що вбивали пророків. І ви доповнюєте міру батьків ваших. Змії, кокло гадюче, як утічете від суду некогого?" (Мат. 23: 31-33) Бог не робить своїх законів для певних одиниць, а увільняє від них інших, але Він пристосує його до всіх однаково. Питання є чи створіння поставить себе в границях приписаного закону Господнього.

Дехто добровільно відвертається від Господа і Його приказів, підчас коли інші йдуть під якийсь вплив або стають байдушні до їх задач, і ці також відвертаються від Господа. До таких Бог каже через свого пророка: "З часу отців ваших відступили ви від заповідей моїх та й не певните їх. Верніться же до мене, так і я вернусь до вас, говорить Господь сил небесних. Ви питаєте: Як нам вернутись?" (Мал. 3: 7) Тут проситься тих, що пішли мильною до-

рогою, щоб вони повернули до Господа, себто, навернулись від байдужности і недбалства і звернулись цілковито до справ царства і оправдання Єгового імені і стали всецільно й зовсім по стороні Господа. Не піддавайтесь під злий вплив людей і не страхайтесь людей, що провадять у сіті Диявольські, і котрий то страх Диявол уживає, щобі запати боязких. (Прип. 29:25) Відверніться від ідолопоклонників і від усякої звязи із диявольською організацією і не миріться ні з чим, а я поверну до вас", т. є, і милосердю, як се Він виразив через свого пророка Захарію. — 1:16.

Зі старинних часів маємо примір із первосвященника Еліяшава і Аммонія Товія. (Неем. 13:4-28) Єгова полишив для них отворену дорогу повернути до Нього нім один із них пішов до крайности, себто, если хтось з них бажав ширі бути в гармонії із Богом. Той міг повернути до нього. Господь каже: "Поверніться до мене, а я поверну до вас", т. є, і милосердю, як се Він виразив через свого пророка Захарію. — 1:16.

Однак здається, що дуже мале число із тих, що пішли мильною дорогою, навертаються коли-будь назад. Коли хтось з причини самолюбної амбіції ступить на мильну дорогу, тоді він стає засліплений до факту, що він поступає противно Божій волі. Він не розуміє свого споріднення до Господа. Він може дуже ревниво навчати інших про конечність дістати виrozumіння, але в дійсности він самий не має виrozumіння, після значіння Писання. Виrozumіння значить знати і оцінювати властиве споріднення сотворіння до великого Сотворителя. Його привилей і задача ходити покійно з Господом Богом, що значить, що він мусить цілковито бути посланим Божому Слові, і не мати ніякого самолюбного бажання виконати свій власний замір без ріжниць як за мудрого він вважає себе. (Мих. 6:8) Ізраїльтяни, що були відпали від Господа, були прообразом на нинішні з імена Християни, котрі не бачуть зні не оцінюють властивого споріднення сотворіння до їх Сотворителя; тим то ті Ізраїльтяни сказали до Господа: "Як нам вернутись?" Те питання не було поставлене ними, щобі знайти в чім вони согрешили. Те саме можна сказати і про тих, що вважають себе на правій дорозі, але не є. Такі думають про себе висше чим вони повинні думати і вважають себе за невинних і без помилок, отже що вони не відступили від Господа і Його заповідей. Задля цієї причини ці невірні не люблять коли їм скажуть, що вони не є на правій дорозі. Коли звернути їм увагу на їх відступлення, вони гнівються на тих, що кажуть їм се; і се показує, що вони є дуже немудрі. "Хто хоче кепку наводити, називає собі несправу, а хто докоряє безбожникові, каже собі чинить. Дай науку мудрому, — зробиться ще премудрішим, в мудрий правдолюбного, а він своє знання примножить. Почини премудрости — страх Господень, а пізнання

святото — се розум." (Прип. 9:7, 10) Тут Писання виразно кладуть правило, що хто Бога не боїться, той — нерозумний після виводів св. Писання, а щобі він міг дістати мудрість, то він мусить пізнати Святого і своє власне споріднення до Всевишнього.

Єгова відповів на се зухвале питання поставлене через невірних, котрі ще вважають себе за безвинних, і сказав до них: "Хіба ж годиться людині обкрадати Бога? Ви ж мене обкрадаєте. Спитаєте: В чім же ми тебе обкрадаємо? Десятинами й первоплодами." (Мал. 3:8) Невірні й гіпокрити кажуть, що вони є на стороні Бога і бажують віддати Богу все, що йому належить ся від них, і вони навіть і не думають обкрадати або ошукувати Господа. Щодо щирости і чесности тих, що так кажуть, то самий Господь є Суддією. Він знає мотиву, що порушує всіх до діла. Самий Господь відповідає на питання: "Ви... мене обкрадаєте." Як можна се зробити, коли ж Господь на небі, а ошукавці на землі? Господь Єгова має певні справи на землі, а головню від 1914 р., коли то Він вислав свого Царя володіти, і від 1918 р. коли Він зачав відділювати правдивих від фальшивих, і коли Він поручив усі земні інтереси царства вірним, назвавши їх "вірним і розумним слугою" клясою. Всі що є в угоді з Богом повинні жертвувати щось для попєртя й поширення царства, бо все їхнє належить до Господа, а ті справи царства на землі треба доглядати в імені Господа. Повинність таких є вважно берегти ці справи царства і треба доглядати щобі виконати свої задачі що тичаться справ царства. Щобі догодити Господеві, вони мусять бути вірні, виконуючи їх задачі після закону Божого. Задля само-оправдання ті маленького виrozumіння одиниці, що їм бракує мудрости, кажуть до Бога: "В чім же ми тебе обкрадали?" Мудрий чоловік бажав вчитися, щобі він міг ходити правдою дорогою, замість оправдувати свій напрям. Він у великій покорі й сокрушенню серця просивби Господа щобі Він провадив його вічною дорогою ради Його власного імені й навчив його правди. Але ті, що трималися релігійного формалізму і ходять на зібрання і слухають викладів, щобі показати себе праведними, і котрі посвятилися так званому "виробленню характеру" і котрі віддалися на погляд побожному практикованню, такі є засліплені до дійсних обставин в котрих вони знаходяться. На питання таких одиниць Господь відповів, що вони обкрадають Його "десятинами й первоплодами". Ізраїльтяни мали платити десятину в Єрусалимі. (3 Мойс. 27:30-32) Авраам платив десятину цареві Мелхизедекові, священникові Всевишнього Бога, і він робив се як для Бога. (1 Мойс. 14:18-20) Правдивий син Авраама, як і вірний Авраам, віддасть Богу і Його Цареві, Ісусу Христу, те, що ті десятини представляли. (1 Мойс. 28:20-22) Навіть Левіти, котрі не мали насліддя в землі, платили десятину Божому первосвящен-

нікові. (4 Мойс. 24:30) Се вони робили для підтримання храму, і тих що служили в храмі, і для цієї цілі від людей вимагалося платити десятину й приносити їх жертви. — 5 Мойс. 12: 19; 14: 27-29.

"За днів Неемії се пророцтво Малахії мало своє менше сповнення. Ізраїльтяни занедбали сповнити їх задачі після приказу, і тому Неемія остро пригадав їм о сім. "Ще ж довідався я, що левітам не дають честки, та що Левіті й сьпівиці, що робили своє діло, порозбігались, кожний на своє поле (задли браку поверта в службі храму). І докорив я старшинам і сказав: Чому опустили ми дім Божий (коли так багато рабів, а робітників мало)? І я зібрав їх і поставив їх на їх місце (в храмі). І всі Юдеї стали приносити десятини пашні, вина та оливи в комори. І приставив я до комор Шемелію, сьвіщенника, та письменника, Садока, та Фараю з левітів, а при їх Ханана, сина Закхурового, сина Маттаніюго, бо їх уважали за певних. І їм поручено роздавати частки братам своїм. Згадай про мене за се, Боже мій, й не затри щирих діл моїх, що я вчинив задля дому Бога мого й служби при йому!" — Неемія 13: 10-14.

"Цілковите сповнення сього пророцтва взяло місце в часі праці Божої церкви представленої через Ілію й Елісея. Протягом того часу бунтівники і інші, що були недбалі, займалися самолюбними річима замість сповняти заповіді Господні і звіщати про Його ім'я і Його царство для інших, що бажали чути. Се була правда в часі періоду Іллі, а ще більша правда в часі Елісея, коли храм відбудовувався і суд відбувався.

"До тих, що не хотять і відмовляються зв'язати на докір Єгови, Він каже: "Тяжко ви прокляті, за те, що ви — весь люд — мене обкрадаєте." (Мал. 3:9) Се є виразне і урочисте заявлення Єгови, що неминуче знищення впаде на відкинуті одиниці; і Бог тепер вимагає від своїх свідків, щоб вони повторили се в Його ім'я, щоб і інші чули. Хто занедбав вірно попірати роботу Іллі аж до кінця 1918 р., і страх тепер спричиняє занедбувати або відмовити ся попірати сердечно роботу Елісея, стягнуло прокляття на них. (Мал. 4: 5,6) Ціле "Християнство" і "лукавий слуга" кляса, "чоловік гріха" і "вибрані старші", що не хотять поправитися, здається ясно є заключені в тім заявленню Господнім. Такі не попірали справ царства, котрому свідки Єгови служили і тепер служать, але, протинно, роблять всяку можливу річ щоб опукати, мильно представити, і перешкодити роботі царства. Такі мизкачі й противники не віддають слави Богу і Ісусу Христу, ані вони не цікавляться оправданням Єгового ім'я. Вони дбають лише про себе, і, як се апостол сказав, "їх живіт є їх богом", а Господь відкинув їх геть. (Рим. 16: 18; Філіп. 3: 19) Єгова остеріг Ізраїльтян устами своїх пророків, і тепер Він остерігає через своїх свідків звертаючи увагу на ці пророцтва. "Если ви не будете слухати, і не по-

ложите се у своїм серці, щоб віддати славу моему імені, сказав Господь сил, тоді я пішлю прокляття на вас, і проклинаю ваше благословення; бо я прокляв їх уже, тому що ви не берете собі сього до серця." — Мал. 2: 2.

"Те прокляття, що впало на натуральний Ізраїль, становило знищення їх земних плодів через град, посухи і сарану. (Аггея 1: 11; 2: 17; Йоїла 2: 25) Овоч падав із виноградини перед тим ніж він достиг, отже люди не отримували Божого благословенства. (Мал. 3: 11) Се представляло що має власти при кінці світа на тих людей, що зробили угоду чинити волю Божу але котрі занехали виконувати її.

"Тоді Єгова показує яку відвічальність Він положив на тих, що зробили угоду чинити волю Божу, а та відвічальність є, що вони мусять попірати справи Його царства. Ізраїльтяни опукували Бога сям, що вони приносили лише часті із приписаної десятини для Господа. Вони думали опукати Бога, і до них Він казав: "Ні, проклят зрадливий, що мавши в череді своїй здорового самця й обріжши себе обітом, Нині Єгова благословить своїх людей як ніколи перед тим достарчаючи їм подостатком правди про себе й своє царство. Хотяті ті правди є дані для їх потіхи й надії, то однак вони не повинні самолюбно тримати їх лише для себе, а передавати їх іншим. Сі правди є дані Його людям, щоб вони несли їх іншим людям і звертали увагу на них і сям чином "потішали сумуючих" і що є голодні й прагнущі правди.

"Ті що були просвічені правдою мусять признати Єгову яко Дателя, і се зробити через несення овочів царства для інших, що шукають правди. Се було представлено через даній приказ відносно Левітів, чужоземця, і сиріт і вдів. (5 Мойс. 14: 22-29) Всі що є вповні посвячені Богу й Його Цареві мають ось таке гасло: "Робота Бога Єгови мусить поступати вперед, отже ми всякого часу є за Єговою і Його Оправдателем." Такі вірні одиниці оцінюють привиди підтримувати службу храму, а се вони чинять приложивши свої найлуччі старання голосити вість царства. Вони приносять повну міру їх десятини у комору Господню, і такі йдуть за порадою псалміста, і "дають славу імені Його, приносять дари на жертву, ввійшовши в двори Його. Поклонітесь Господеві в пишній сьвятині Його. Сповнісь страхом перед ним, ціла земле!" — Пс. 96: 8, 9.

"Комора" Господня, се дім Його скарбника. (Неем. 13: 12, 13) Тією коморою був Божий храм в Єрусалимі, котрий представляв храм з Його великої організації. "Ті десятини були для підтримання роботи в храмі. Ті десятини були принесені там, щоб в моїм домі був покарм", не для Єгови, але для Його активних слугів, що були заняті в службі храму. Так і тепер ті що приносять їх повну міру служби для Господа, то сям вони не приносять жадної користі Господеві, але се дає їм нагоду доказати їх по-

сміти і затримати їх невинність і мати частку в оправданні Єгови ім'ям. "Випробуйте мене, говорять Господь сил." Як? Через доказання, що ми знаємо що Бог дотримує свою сторону угоди після Пого обітництв. Віру показується або доказується ділами. Се не становить спокушання Бога, але се є сповнення Пого приказів. Сказав Господь: "Випробуйте мене... чи тоді не повідиш, що я вим отвори небесні й не пошлю вам благословення над міру?" Ось так Господь дає заперечення, що хто зважає на Пого прикази й посвятившись цілковито Пому, для того Він пішле дощі правди і відсвіжаючу росу радості, й сям чином дасть силу своїм людям, по чім наступить багатий видаток овочів від нього. Такі обітництв були дані людям при зробленні угоди вірності в краю Моаб, і се представляло великі благословенства зіслані на вірних, котрі є в Пого угоди о царство. — 5 Мойсея 11: 13-15; 33: 13, 28.

"Ті щедрі благословенства виходять від Єгови для тих, що є вірні Пому. Він каже: "Я пошлю вам благословення над міру." "Аж поки не буде вже місця". (Ром.) "Аж поки не буде більше чим треба." (Лікар.) В 1919 р. Господь приказав своїм людям пильно займатися роботою в храмі. Тоді було багато нагодів до служби, і так нагода продовжується від тоді аж до тепер. На тих, що безперестанно служать Богу і Пого Цареві, Він післав численні благословенства. В тім часі з неба впала велика злива або дощ правди, через се, що Бог відкрив своїм людям пророцтва і дав їм покари так, що вони співали з радістю, і казали: "Чудні діла Пого в наших очах, і ми будемо вельми радуватися в них." В тім часі Господь установив друкарні й інші машини до праці, і приготував многи люди для сих машин і також до інших місць в Пого службі. Він дав їм багато різної літератури і книжок, котрі містили Пого вість і велич розносили їх людям і потішати тих, що шукають праведности. Додавши до сих привилеїв Господь слав свою вість через радіо, транскрипційні машини, грамофони, голофо-апарати, котрі то машини були ужиті й побільшили нагоду для свідчення для володарів як і для звичайних людей. Помазанники ділилися сими благословенствами разом, і тоді вони зрозуміли, що вони не мали місця досить помістити всі ті благословенства і нести сю вість для всіх, що бажать її. Вони мали велику радість і ще радуються в несею вістки для "інших овець", або Понадабів, повідомляючи їх, що би вони несли овочі царства іншим, що є голодні правди. Все се вони робили на славу Бога Єгови, щоб оправдати Пого святе ім'я. Вони з радістю пам'ятали приказ Господень: "Шануй Господа приносячи з маїна твого й з першоплодів усього, що Бог тобі зародить. А набути будуть гущина твої і тискарні в тебе будуть переливатись молодим вином." (Прип. 3: 9, 10). Вони дійсно закушали сих обіцяних благословенств.

"Християнство" і "старші", що "сміли єви" висмівають сво думку, що Єгова має людей на землі, котрих Він благословив до цієї міри. Пінні, що бажать сміти в очах інших, підказали б колоду під колеса колесниць Господньої; а однак у вічі сього вірні радісно поступають вперед, співачи хваления Всевисшньому і Пого царству, і їх благословенства дальше поміняються. І тепер Він дає їм нагоду погнати назад на путь, яким вони йшли і позачити о які чудові дари і благословенства Бог постарався для них, і се побільшає радість вірних.

ВІН ОБОРОНЯЄ ВІРНИХ

"Тоді Єгова висказує до останка слова заохочення й потіхи в сін: "Задля вас я відверну іспок прожер, щоб не пустошила в вас плоду земного та й виноградина в вас на полі не буде без плоду, говорить Господь Саваот." (Мал. 3: 11) Святиня будучи очищена, Господь зробив ясну різнину між вірними а невірними позатиничними Левітами. Через очищення святині Єгова докорив "вибраним старшим" і "дукавому слугі" класі через відкинення обох від себе і відкрив їх через се, що Він оголосив правду про них і дав довідомі іншим о сін. Релігійісти "Християнства", під провідництвом Римо Католицької Гієрархії, котра признає себе за представителя Бога й Христа, напевно отримає поразачий докір від Господа, і то в скорім часі. Такі одиниці старалися перешкодити останкові нести вість царства до людей доброї волі і гірко противилися і шукали знищення свідків Єгови. В сін чині вони ділали яко агенти Сатани, вікодального Вужа, котрий є головним губителем. Він вислав своїх земних представителів, насиня своєї жемі, із заміреним винубити насиня Божої жемі, котрий є Пого останок, і се він робить тому, що останок є послухний приказам Господа Єгови і мають свідчення Ісуса Христа. (Олкр. 12: 17) Тепер Римо Католицька Гієрархія, "дукавий слуга" класа, і вибрані старші, незадоволені миркачі, всі вони ділають в однім напрямі проти вірного останка, котрі є свідками Єгови на землі. Щоби дати вірним заперечення й потіху, Господь каже до них: "Я докорю губителів за вас". Се Він робить тому, що губитель зважає ім'я Єгови, і коли Пого свідки возвеличують Пого ім'я, то однак вони самі є безрадіні проти ворога. "І сказав Господь (через ангела) до сатани: Нехай загрозить тебе, сатано, Господь, вибраний собі Єрусалим! Хіба він [останок] не головня, вихоплена з огню?" (Зах. 3: 2) "Тверезіться, нилукуйте, бо протиний вас, диявол, як лев рикаючи, ходить, шукаючи кого пожерти." (1 Петр. 5: 8) Коли хтось ставиться гордим і хвальком і супротивляється заповідям, такий стає частю товпи Сатани, про котрих Господь каже: "Ти погрозиш бутним, проклятим, що відступають від заповідей твоїх." — Пс. 119: 21.

"В теперішній часі Сатана, той вікоданий

Вуж, через свої численні земні служби, онукує много людей. Ті агенти відкладають на бік науку Слова Божого і замість них ставлять теорії людей, і сим чином онукують многих. Сі безстидні майбутні учителі стараються цензурувати все, що говориться до людей. Вони сталися духовними перевірителями збіжжя, подібно як політикири тепер займають народні уряди і стараються перевірювати збіжжя і зменшити до-ставку поживи, щоб шизискачі могли шкідувати з людей. Подібно роблять і ті, що вважають себе за духовних дорадників людей і стараються перевірювати духову поживу і зменшити її і коринти їх половою, що би шизискачі могли даліше рабувати людей. Диявол думає що йому вдасться все те, та Господь каже про Диявола: "щоб не пустишила вас пледу земного."

"Останок Єгови несе тепер людям оwoчі царства, що є "плодом земним" належним до Господа й Його людей, і сей плід ворог не спустошить. Бог призначив, що люди будуть чути правду, і жадна сила не зможе успішно упертися. Йому, Господь каже: "Бо жезло беззаконня не спочине на долі праведних, щоб праведні не простягли рук своїх на кривду." (Пс. 126:3) "Вас же, мої вівці, так говорить Господь Бог, буду судити між вівцею а вівцею, між бараном а козлом." (Езек 34:17) Тоді звернувшись до козлів, що противляться вірному останкові і стараються перешкодити людям доброї волі щоб вони не чули о правді, Господь каже: "Чи то ж не доволі з вас (ви богаті), пастиись на доброму пасовищі, що ви ще й те, що зістанеться неспасене, видолтуєте ногами, самі пете чисту воду, а остальню каламутете ногами вашими." — Езек. 34:18.

"Велика громада складається із "нишніх оwoць" Господнього стада, і противники Божого царства бажалиб зморити й зіпсувати покори для людей доброї волі, що шукать дороги до Сиону, і тому даліше Господь каже до них: "Так що вівці мої мусять пастиись на витолоченому пасовищі, й пити воду, що ви скалмутили ногами вашими? Тим же то ось як говорить Господь Бог до вас: Ось, я самий буду розсуджувати між ситою а захарчованою вівцею. Познак ви все слабе тручаєте то боком то плечем і колете рогами, аж покіль геть позідганяєте, то я допоможу овечатам моїм, і не будуть вони вже чужою користю, я розсуджу між вівцею а вівцею." — Езек. 34:19-22.

"Оwoчі царства є видані силою Єгови і через Його "правдиву виноградину", Ісуса Христа. Сатана старається знищити зріст Його і спричинити голод між людьми. Він перешкаджає в ріжний можливий спосіб рознесенню Божих правдивих оwoчів царства, і у своїм змаганню збудувати релігійний чинник своєї лукавої організації, Сатана спричиняє, що свідки Єгови є оскаржені за переступи, що вони займаються гандлем без дозволень, і неправильно кидає много із них у тежнцію. Римо Католицька Піє-

рархія наймає много часописищ щоб постійно накидалися на Божих людей і їх змаганню знищити оwoчі царства, однак вони в Богом назначені часі всі пропадуть. Коли та грішна орда дістала контролю над більшістю радіо стаціями і стримала правду від проголошення її, тоді Господь постарався о' голосо-апарати, уживає транскрипційні рекорди і машини, і грамофони. Много із значайних людей немають средства до набути собі радія, і тому повисше згадані голосо апарати, включаючи й ручні грамофони, є дійсним благословенням і потіхою для них і великою радістю для останка. Римо Католицька Пієрархія тепер зновні є переконана, що вона дістане цілковиту контролю над світом, і тому зухвалішо, гордо, жорстоко й строго вони ідуть по людях. Діяльність тієї лукавої організації настрашилаб навіть свідків Єгови, если би сі вірні не мали повного запевнення від Господа, що Він вскорі знищить сю лукаву організацію, що тепер старається зіпсувати й і шкодити людям. Замість така діяльність ворога малаб знеохотити останка, то вона приносить радість їм, бо вони знають, що день визволення для них і всіх людей вже приближився. Тим то вони радуються в жаругах які внали на них за виконання волі Божої.

"Наслідє Божого останка, визволеного й увільненого із Вавилону, є свята земля, себто, земля цілковито посвячена Господеві, і тому називається "святою землею". (Захар. 2:12) На сю то землю Єгова посилає свій дощ і росу, вірного останка, що ворог не спустошить у вас плоду земного, та й виноградина в вас на полі не буде без плоду." Ісус Христос є правдивою Виноградиною, котрої останок є вітами, і з ласки Божої вони будуть нести оwoчі перед людьми згідно із волею Господньою. (Йоана 15:1-8) (Зимні й жорстокі гнобителі, котрі шукать пошкодити Божій справі, не знищать того оwoчу і не зможуть вони зіпсувати Його ані страсти. І останок не поставити Господнього оwoчу на землю задля страху перед ворогом. Вони даліше несуть радісно ті оwoчі царства иншим у вічу великої бурі опозиції, і чинячи се, вони чують слова зохочення від їх Господа: "у сьому прославився Отець мій, щоб оwoчу багато давали ви". Пророк згадує про час "в полі" що відноситься до праці Господньої, і занім він скінчить сю роботу, Він велить давати повідомлення й осторогу народам, і тоді Він дасть приказ щоб розпочинати битву. (Мат. 24:24; 14, 21) Єгова "зітре гріх" і грішників із землі точно на час коли все буде готове. — Захар. 3:9, 10.

"Люди доброї волі, що становлять "нишні вівці" Господні, побачуть і зрадіють, що Господне благословенство спочиває на Його вірному останкові. Видимє насіння Сатани, народи "Християнства", а головні Римо Католицька Пієрархія, тепер проклинає останок і моляться до їх бога, щоб він прокляв тих, що несуть

вість Єгови людям. Вони змовляються проти останка і діляють отверто проти останка у виконанні цієї змови проти вірних людей Єгови. (Пс. 83:1-18) Та Диявол і ціла його організація буде цілковито побита в Армагедоні, і тоді, хто лишиться живим, буде радувати ся, що свідки Єгови доказали їх невинність до Єгови і що Господь визволив і схоронив тих, що люблять Його. Про таких Господь говорить: "І щасливими славити муть вас усі народи, будете бо бажаною землею, говорить Господь сил небесних." (Мал. 3:12) "До помазанників Єгови, котрі є вірні в службі Божій аж до кінця, Він каже: "А ви будете зватися священиками Господніми, величати муть вас слугами Бога нашого; будете користуватись достатками народів і славитись її славою. І насіння (останок її насіння) Одр. 12:17) їх знати муть народи, а потімність їх голосна буде між племенами; всі хто їх буде знати, довідаєсь, що вони — насіння, благословене Господом." — Іса. 61:6, 9.

"Вірою останок тепер бачить ту провізію яку Єгова зробив для них і інших, і тепер вони кажуть: "Велико радуватись буду Господом, звеселиться душа моя Богом моїм; він бо з'одягнув мене в одяг спасення, різною справедливості обгорнув мене; мов на жениха, вложив вінеш, мов княгиню, прибрал окрасами." (Іса. 61:10) До вірного останка Господь каже: "Будете бо бажаною землею", бо прийшов "Ангел завіту, що його бажаєте". (Мал. 3:1) Мудрі й вірні знаходяться із ним у храмі, просвітчені Ним, і Він керує їх напрямом ділання.

"Єгова радується у своїм останку тому, що вони є вірні й послухні до Його приказів і сим чином доказують їх любов до нього. Сій класі Єгова дав нове ім'я і каже: "Не будуть уже тебе звати покидкою, не будуть звати край твій пустинею, а звати муть тебе: Ласкавість моя на ній, а країну твою — замужня; Господь бо влюбав тебе, і земля твоя знов подружиться із Господом, Головою Сиону своєї організації". — Іса. 62:2-4; 2 Корин. 11:2.

"Тепер завважте велику різницю в словах Господа які Він висказав до невірної товпи. Він каже до них: "Зневажливі передо мною слова ваші, говорить Господь. Скажете: Що ж ми говоримо проти тебе?" (Мал. 3:13) До сих невірних Господь даліше промовляє й каже: "Нема в мене ласкавості до вас, говорить Господь сил небесних, і не вгодні мені приноси з ваших рук." (Мал. 1:10) Такі невірні одиниці адавали, що вони з Господом і показували "образ благочестя", але "сили його відшураліся." (2 Тим. 3:5) Невірні й гіпокрити були лише пстомовниками або "вітрогонами", що змучили Господа своїми без овочними промовами. (Мал. 2:17) Вони приближаються до Господа своїми устами, але їх серця далеко від Нього. (Іса. 29:13) До них Господь каже: "Прогнівали ви Господа речами вашими, та й ще питаєте: Чим гнівно ми його? Ось ти, що мовляєте: Хто чинить зло, той угодеєн Господеві [бо він дає

за християнина і учашає до якоїсь церкви]. Й до таких він ласкавий [бо вони плавають під пранором в Його ім'я, а однак ходять самолюбним шляхом, що противиться Слові Божому]; де ж той Бог, що право судить [щоб нам образити могучих в "Християнстві" через проголошення Божого суду і день Його пімсти]?" — Мал. 2:17.

"Сі гіпокрити уживають сильних слів проти Господа. (Лікар) Вони стягнули велику зневагу на ім'я Господа і відвернули много людей від правди проти Бога, і сим чином служили Дияволу і його замірові. Ті побожні ошуканці Господа: "Що ж ми говоримо проти тебе?" Вони говорили й даліше говорять проти Господа через противлення видавництва з Його Слова про Нього й Його царство які видає *Вартова Башта* і котрі доручують людям свідки Єгови і слуги. Через се, що вони противляться Його вістці, Його царству й Його свідкам, тим самим вони противляться і самому Господеві. — Мал. 25:40, 45.

"Від коли Господь зачав суд в 1918 р., і відкинення на бік самолюбних, від тоді сі невірні плачуть і скреготать зубами проти вістників Господних; і про них Єгова через свого пророка каже: "А ось ви мовляєте: Шкода служити Богу, та й що нам за пожиток із того, що ми перестерігали постанови його та ходили сумні перед лицем Господа сил?" — Мал. 3:14.

"Від часу коли свідки Єгови розпочали свою активність в 1922 р., аж до тепер, відкинуті миряки казали і кажуть, що свідки Єгови мально служать Єгові й надармо; вони певніні говорити більше про любов, а нічого про пімсту Божу проти світських організацій і если би ми служили Богу в такий спосіб, то ми служили б надармо, і се спричинилоб нам руйну; а цього ми не будемо робити". Вони нехтують приказанням Єгови які Він дав своїм помазанникам, приказуючи їм "голосити день пімсти нашого Бога". Вони не бачуть, що Єгова має лише один спосіб служення Йому правдиво й вірно, і тому вони відлучилися й спротивилися тим, що служать Богу в Його назначений спосіб. Ті противники є самолюбні, маючи велику любов до срібла, що є "корінем всякого лиха", себто вони мають самолюбне бажання користати для себе, отже если би вони відважно голосили правду із Слова Божого, то се не принеслоб їм самолюбної користі і через се така праця виглядає для них марною. Вибрані старші дозволяють самолюбному дусі контролювати ними, і до них Бог каже: "А ось ви мовляєте: Шкода служити Богу, та й що нам за пожиток із того, що ми перестерігали постанови його та ходили сумні перед лицем Господа сил?" Сим вони показують, що вони не мають дійсної віри ані духового вироблення ані видіння і вони не бачуть користі в служенні Богу, кже се Він приказав. Вони не бачуть тепер нагоди сяти між людьми, і отримувати пошани й похвали. Їх титули і світські пошани пропали. Вони не мають більше нагоди

стояти на підвищеному місці й викладати іншим своє власне висновлення і висказувати свою мудрість і бути признаними за учителів і проповідників, і тому вони кажуть: "Що нам за користь з того...?" Один із таких недавно сказав: "у Варшаві *Еврей* нема досить матеріалу щоб я міг приготувати виклад для братів." Очевидно він висказав свій власний стан, показуючи тим, що він не має духовного вироблення що Господь дає своїм людям. Такі люди, будучи порушені самолюбством, не добачують Слова Егови котре висказав Його ангел до них; що посвяталися чинити Його волю і котрі є в лнії до царства: "І заповідь ангела Господень Ісусові і сказав: Так говорив Господь сил небесних: Як ходити меш дорогими моїми й будеш пильнувати сторожі моєї, то будеш судити дом мій й наглядати над моїми дворами. І дам тобі в підмогу з тих, що стоять отгуг." — Захар. 3: 6, 7.

"Перед людьми ті противники виглядають дуже поважні, урочисті й побожні, і так вони кажуть до себе і до інших, що бажають слухати їх: "Та й що нам за користь із того, що ми... ходили сумні перед лицем Господа сил (т. є. похмурі і похмурі покриті й понижені перед людьми, сумуючи мов побожний бурян, як сю гіпокритичну товпу описує пророк Захарія в 7: 1-7)?" Вони як і інші гіпокрити описані Господом, що "мають вигляд, щоб їх бачили люди", отже вони мають "нагороду в собі." (Мат. 6: 16) Вони ніколи не увійшли в радість Господню, бо вони навіть не отримали вироблення о оправданню Егового імя. "За те, що ти не служив Господеві, Богу твому, радіючи серцем у всіх достатках." (5 Мойс. 28: 47) Вони не бачуть, що прийшов час на радісне служення Господеві, і тому вони не мають приємної жертви для Господа після Його наказу. "Тим оце через Нього приносимо жертву хвалення без перестанку Богу, се єсть "овоч уст", що визнають імя Його". — Жид. 13: 15.

"За часів Малахія були Ізраїльтяни, що були заборані в неволю Вавилонську і опісля були визволені, і тепер ті повернувши з неволі, що мали духа посвяти до Бога, відбудували той храм. Між ними були і такі, що не виконали їх часті в роботі і котрі заздрювали своїм крезникам, що радувалися тією нагодою відбудувати [храм]. Отже ті миркачі еронічно сказали: "А нині ми гордих славимо щасливими; краще прийдіться беззаконники, та й хоч спокушують Бога, в жинють без ушкоди." — Мал. 3: 15.

"Тепер завважте, як ці факти, що сталися по приході Господа до храму, показують цілковите сповнення цього пророцтва. Коли Господь приготував дорогу перед Еговою, в той час велике число людей називали себе в "теперішній правді", і се головню було так в 1914 р. Многі одиниці, що називали себе в правді, були в той час, як се вони самі висказували, "готові бути заборані", і надіялися, що вони зараз будуть заборані до неба помагати володіти світом. Та 1914 рік прийшов і перейшов, а вони дальше

були на землі. Вони переглядають ще раз розміри єгипетської пираміди і назначили пізнішу дату, що вони будуть заборані до неба; але і та дата перейшла і вони позістали на землі. Вони навчилися від їх учителів, що часи поган скінчилися в 1914 р., а однак бачили що "лукавство в "Християнстві" розвивається", а ті, що були готові до неба, не булиб прославлені. І так вони були розчаровані. В 1918 р. Господь прийшов до храму і Його суд розлучив ширих від нешарих. Одна часть побачила привилей служити Господу і зраділа тим привилеєм і пишалась в Господі а не в жаднім сотворінню. Інші ж не добачали привилею до служби, не хотіли прилучитися до неї, і побачили, що вони були відлучені Господом на бік, і тому вони еронічно говорили про вірну класу, кажучи: "А нині ми гордих славимо щасливими". Се вони, казали не тому що вони вважали їх за щасливих. Тому що ці миркачі, і противники і бунтівники установили свою власну методи виконувати роботу Господню, і тішилися тим, що вони називали "свободою до котрої Христос визволив їх", вони старалися вірувати, що вони були щасливими, але вони не були. Тоді вони старалися перекопати інших із вірної класи прилучитися до них статись незадоволеними і "бути незалежними". Десь в 1922 р. вірні побачили, що Господь Ісус прийшов до храму, і вони не лише чулись щасливими, але вельми зраділи. (Пс. 118: 21-25) В скорі по тім Господь відкрив вірним, що Сатана був скинутий з неба і що його організація [Вавилон] впав із неба і що впав він тепер зійшов на землю. Се правда збільшила радість у серцях вірних помазанників, і вони увійшли в радість в Господа Ісуса, вельми радіючи тим, що вони могли мати част в оправданню Егового імя. (Одкр. 12: 12; Мат. 23: 21) Ті що не будували храму (отже не мають жадної часті в Господнім храмі), були засліплені до сих правд і заздрість збільшалась в їх серцях і вони зачали бити своїх братів і мішатись з світом, і становлять "лукавого слугу" класу. (Мат. 24: 48) Вони були цілковито сліпі.

Є Я КЛАСА миркачів проти Бога, що сподівалися бути заборані до неба і знайшлися на землі, сказали: "Беззаконники... жинуть без ушкоди"; себто, старий лукавий світ продовжується а ми ще знаходимось тут. Дивлячись із заздрістю на "вірного і розумного слугу" класу, котра із радістю дальше проголошувала день пмісти нашого Бога і присутність Царя і Його царства, ті миркачі сказали і кажуть: "Ті що спокушують Бога жинуть без ушкоди." Вони не могли оцінити, і через се не могли радуватися фактом, що вірні випробували Бога (але не спокушували Його), як се Він заявив зробити щоб вони принесли всі їх десятини до Його комори. Для цієї причини ті миркачі не мають часті в благословенствах які прийшли на вірних. Миркачі дальше казали, що се є властива річ для Християнина нічого не казати щоб мало образити

(Прод. на сторони 66)